

Po zaplembi druga izdaja.

Uredništvo:

Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI

DNEVNIK

Upravništvo:

Schillerjeva cesta šte. 3.

Naročnina znaša za avstro-ogerske dežele:

celoletno . . . K 25.—

polletno . . . K 12.50

četrtno . . . K 6.80

mesečno . . . K 2.10

Za Nemčijo:

celoletno . . . K 28.—

za vse druge dežele i. Ameriko K 30.—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za oglase (inzerate) se

plačuje od čveterostopne

petit vrste po 12 h, za

večkrat natis primeren

popust.

Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 129.

Telefonska številka 65.

Celje, v petek, 10. junija 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Zaplenjeno!

Politična kronika.

ITALJANSKA PRAVNA FAKULTETA.

Dunaj ali demisijska ministerstva.

»Prager Tagbl.« se poroča iz Dunaja: Tekom današnjega dneva se je vršilo več posvetovanj med ministri Bienertom, Stürgkhom, Hohenburgerjem, Weisskirchnerjem in nemškimi strankarskimi vodji v zadevi italjanske pravne fakultete. Ministerski predsednik je naznanil nemškemu poslancem, da vlada vstraja pri svojem predlogu, naj bi se zopet otvorila

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Po dveh popoldne je bil Vejvara pri Kondelikovih kakor na konju. Tudi z možničkomo, v katerem je bil prstan za gospodično Pepico. Imel ga je v notranjem žepu suknje, na srcu.

Gospe Kondelikove je bila zopet sama prijaznost. Pozdravila je vladno Vejvaro, kateremu se je bralo iz obraza še vedno slaba vest in je razkladala svoj program:

»Tako, gospod Vejvara, takole si to predstavljam. Sedaj pojdemo lepo počasi na sprehod — v Hotkov park in od tam v Panoramo — rada bi zopet enkrat tam sedela, in tam tudi pojužinamo. Ta kraj imam zelo rada, hodila sem tja, ko še nisem bila omožena s Kondelikom — (pogledala je ljubeznivo soproga) — in s stariši, seveda. In počasi se vrnemo domov in kar smo včeraj zamudili, to danes popravimo. Ali ste zadovoljni?«

Glavna stvar je bila, da bi bil Vejvara zadovoljen. Vedela je sicer, da ne bo prav nič ugovarjal, toda delala se je kakor predlagateljica, in za nič na svetu ni hotela, da bi se zdelo, da mu kaj vsiljuje. Mora vedeti, da bo tudi doma gospodar. Sicer pa to Pepica pozneje kako uredi, ko bo treba.

»No, in zvečere, je dodala gospa Kondelikova, »zvečer pride k nam teta Urbanova — saj jo poznate, videli ste jo že enkrat tu, je dobra duša — povabila sem jo, da bo bolj veselo.«

Gospa Kondelikova je vedela, zakaj je povabila teto Urbanovo. Do jutri opoldne raznese po celi Ječni ulici in po celem tem delu Novega mesta, da je Pepica zaročena. Matere so neizrečeno srečne, ako ve svet, da so hčere zaročene. Prepričane so, da jih

to v očeh sosedov povišuje. Pred svetom stojijo višje. Spolnile so tudi svojo nalogo.

»In da bi tudi vi imeli kakega človeka, sem poslala listek vašemu prijatelju Slavičku. Vem, da ga imate radi, gospod Vejvara in kako vam on dobro želi. Pri taki priložnosti je dobro, da je še kdo poleg rodbine. Za veselje in zabavo.«

Gospod Slaviček je bil Vejvarov kolega, z nekaj let mlajši in v »štatusu« precej daleč za njim, torej še praktikant in do koncipista je imel še daleč. Samo tuptam se je prikazal na vrtu Meščanske bese in je boječe pozdravil rodbino Kondelikovih, pri katerih je imel njegov starejši in srečnejši tovariš že stalno mesto. Gospa Kondelikova bi ne odobrvala, ako bi prišel ta mladenič v rodbinsko kolo — bil je še preveč mlad, neizkušen; toda danes bo na svojem mestu. Naj gospod Slaviček vidi, v kak o rodbino pride kolega Vejvara in naj sploh vidi, da je že Vejvara vezan, da ima svojo dolžnost.

Gospa Kondelikova je bila diplomatka. Brez javnosti bo to vendar javen akt. Nikdar se ne ve, kaj bi se lahko zgodilo. In takole, pred dvema pričama se bo to potrdilo. Pepica bo preskrbljena. Dobra, izvrstna mati!

Pri Kondelikovih so bili vsi pripravljeni. Pepica v suknjici — samo klobuček na glavo. Gospod Kondelik je sicer potihoma godrnjal, da je zopet prišel ob svoj nedeljski spanec po obedu, toda bil je že oblečen. In po čašici črne kave so se pripravili za pot.

Še tuptam je kdo smuknil — tu somčnik, tam robec, gospod Kondelik je iskal palico in robec, gospa Kondelikova je bila zdaj na hodniku, zdaj zopet v kuhinji, zdaj je bila zopet Pepica na njenem mestu, Vejvara je tudi iskal, hodil je po sobah kakor vrtoč glav in ni našel ničesar.

»Dežnik — dežnik moramo vzeti za vsak slučaj«, se je spomnila gospa. Pepica je šla nazaj in za njo Vejvara.

»Le pojdite, gospodična, z mamico — jaz ga bom že našel«, je rekel nujno in je stikal po kotih.

Pepici je bilo v suknjici vroče, rada je šla ven in klicala jo je tudi že mamica, ki je bila za eno nadstropje nižje.

»Torej pojdi, pojdi — Pepica. Tu bi se človek zadušil!«

In nižje in nižje je šumela obleka obeh.

Na hodniku pred stanovanjem je korakal gospod Kondelik, kadil je smodko in je gledal skozi odprto okno na dvorišče. Ker je bil jezen, da vse to tako dolgo traja, se ni zmenil prav nič, kaj se godi okrog njega. Slednjič je vse utihnilo, tudi na hodniku. Pa tudi za to se ni zmenil, dokler ni zdolaj zazvenel klic:

»No, stari!«

Mojster je stopil k vratom, obrnil je v kuhinji ključ, poskusil je še kljuko in je šel počasi in široko po stopnjicah. Doli pod njim so se še slišali koraki. Korakal je mirno, hišni hodnik je bil že prazen in ko je stopil skozi vrata, je videl samo, kako sta žena in hči zavili za ogrom na trg.

Vstavljal se je še v trafiki, napolnil si je tobaknico s smodkami in je šel polagoma za rodbino.

Srečal ju je daleč na Karlovem trgu, skoro pri Spaleni ulici.

»Da tako bežite!« je klical nejevoljno. »Saj ne gori. Skoro bi zavil okoli stolpa — ravno tam sem videl tako obleko...«

»Kje pa imaš Vejvaro?« je vprašala gospa.

»To je imenitno!« se je jezil mojster. »Kje imam Vejvaro! Ta je šel davno pred menoj — to imate od te naglice. In najbrže je šel za onimi pri stolpu! — Zmešali sta ga kakor mene. Videl sem tam neko figuro — to je bil on...«

Gospa Kondelikova je osupnila.

»No, stari, je rekla s tesnobnim glasom, »jaz sem mislila, da gresta skupaj, kakor me dve...«

»Kaj še, njegove noge in moje! Kje je že ta...!« je odgovoril mojster nejevoljno.

»Torej ga ne smemo pustiti, da bi zastoj hodil, stari, je prosila gospa. »Olej me dve pojdeva tuka naprej in ti pojdi po Vodičkovih ulici — došel ga boš

italj. pravna fakulteta na Dunaju; proti Trstu niso le Slovenci temveč tudi visoki vojaški krogi. Nemci so dejali, da se ne morejo za ničesar odločiti, na kar je ministerski predsednik Bienerth naznanil, da odstopi celo ministerstvo, ako bi se Nemci protivili Dunaju kot sedežu italj. pravne fakultete. Nemci so menili, da bi bili lahko tudi preglasovani, na kar je Bienerth opomnil, da sprejme vlada dovoljenje za fakulteto le iz rok sedanje večine. Vesti, naj bi se fakulteta ustanovila v Mödlingu, niso resnične. Na predlog prof. Waldnerja, naj bi se italj. pravna fakulteta ustanovila morda v Gorici, minist. predsednik ni odgovoril.

SEJA PRORAČUNSKEGA ODSEKA.

Včeraj je došla na dnevni red vladna predloga o italjanski pravni fakulteti. Posl. Romanczuk (Rusin) se je izjavil iz kulturnih in političnih vzrokov za Trst ali Trident. Posl. Conci (Italjan) je odločno zahteval, naj se stvar vendar že enkrat reši: fakulteta se naj dovoli ali prepove. Pittoni (italj. socij.) se je zavzel za Trst in konečno izjavil, da govori vse za njega: politični in diplomatični vzroki in naravni pogoji; odpor je tedaj treba iskati pri cesarju ali prestolonasledniku. Goštinčar je začel govoriti; na to se je seja zaključila; prihodnja se skliče pismenim potom. Goštinčar bi bil namreč imel obstrukcijski govor.

VPRAŠANJE ITALJANSKE PRAVNE FAKUTETE ODLOŽENO.

Politične posledice.

Zadnja včerajšnja poročila iz Dunaja pravijo, da predloga o italj. pravni fakulteti ne pride poprej na vrsto, dokler ne bode rešen proračun. »Upati je, da se najde dotlej prilična rešitev«, pravi vlada. — Italjani dobro čutijo, da jih hoče vlada, kateri so nujno potrebni italjanski glasovi, še nadalje voditi za nos, ker se vendar boji prevelikega slovanskega odpora. Zato grozijo glasovati proti proračunu, kar bi lahko imelo nepreračunljive posledice za sedanjo slavofobsko vlado. Lahko bi celo došlo do § 14. — Za nas Slovence je pri tej celi zadevi važna ena stvar: vlada se sicer protivi Trstu kot sedežu italj. pravne fakultete, hoče pa imeti isto na Dunaju, ne da bi se ozirala na junktim med italj. in slovensko pravno fakulteto. Slovenci moramo pri tem junktimu vstrajati in se z vsemi močmi protiviti zopetni ureditvi italj. pravne fakultete, ako ne dobimo mi svoje. — Vlada si je svojih sedanjih zadreg sama kriva, ker se opira na neodkritosrčne nemške nacionalce. Gotovo bi ji ne bilo težko zadovoljiti naših in italj. teženj po vseučilišču; pa pri nas ne pride razum nikoli do besede, pač pa odločuje vse besno nemško sovraštvo do vseh malih narodov v Avstriji.

DRŽAVNA ZBORNICA.

Včerajšnja seja.

Debata o krvavih volitvah na Ogerskem.

Včeraj se je vršila v avstrijski državni zbornici zanimiva debata o krvavih volitvah na Ogerskem. Slovenski poslanec dr. Korošec prizna, da se c. kr. armada lahko glasom brambnega zakona porablja za vzdrževanje reda in miru; vendar pa ogerska vlada ni porabila vojakov za ta namen, ampak za vplivanje na volilce in volilne goljufije sedaj vladajoče klikke na Ogerskem. Ako avstr. parlamentarci ostro obsojajo tako volilno korupcijo, store isto, kar sta izjavila dva odlična Madžari, grof Batthiany (justhovec) in Molnar. Ako kdo misli, da Madžari vsled Khuen-Tiszove zmage ne bodo silili na ločitev države, se moti: Tisza in Khuen sta v tem oziru nevarnejša in zvitejša ko Kossuth in Justh. Treba je odloč-

no protestirati, da bi se naši slovanski bratje na Ogerskem z bajoneti obropali njihovih državljanskih pravic. Istotako ostro je govoril češki poslanec Šramek. Soc. Renner je izjavil, da se Khuen postavlja s tem, da je bilo pri volitvah le 10 mrtvih; na Ogerskem se torej danes ne mori več toliko ljudi ko ljudske pravice... Obdolžil je Khunea umorov in mu je očital, da je davil Hrvatsko. Zato je dobil klic k redu. Soc. Daszynski je izjavil, da so delale sedanje volitve na Ogerskem s habsburškimi milijoni in bajoneti... Krona je posegla z vojak i v volitve in pa z obljubami moderne države; vendar pa mora biti v moderni državi vsak napreden in poznati pravico: še avstrijski cesar mora pogosto to storiti, kar zahtevajo socijalisti. (Dobil je zaradi tega klic k redu.) Haerdtl je zagovarjal (!!) ogersko vlado in se opravičeval napram ogerski vladi... Govorili so še imenom Jugoslovanov Tresič, nadalje Choc, Scheicher, Thyr in Bačinski. Nato je bila debata z glasovi nemško-poljske večine zaključena. Od Poljakov se ni oglasil nihče k besedi; saj poljska šlahta glede volitev ne postopa nič boljše ko madžarski grofje in židovi. — Zbornica je na to sprejela zakon o zboljšanju mirovin starim penzionistom in nadaljevala debato o mizer. položaju domačih tkalcev na Češkem.

BUKVAJEV OKVIRNI JEZIKOVNI ZAKON.

Z Dunaja, 9. junija.

Danes je izšlo besedilo okvirnega jezikovnega zakona, katerega je izdelal češki agrarec, sodnik Bukvaj, baje na željo Slovencev. Dasiravno bi dobili Slovani — v prvi vrsti mi mali slovanski narodi — le mal košček v osnovnih drž. zakonih nam zajamčenih pravic, je vendar nemško časopisje vseh strank strank vzdignilo zaradi tega zak. načrta velik vrišč; označuje ga za prešernega in trdi, da ta predloga po svoji »nesramnosti« daleč prekaša svoječasno nameravane Badenijeve jezikovne zakone. Načrt se glasi sledeče:

§ 1. Vsi v deželi navadni jeziki so v okrožju, kjer so veljavni, enakopravni za vse uradno poslovanje oblasti, zavodov in organov.

§ 2. Kot okrožje, v katerem so v deželi navadni jeziki veljavni, veljajo principijelno posamezne, v drž. zboru zastopane kraljevine in dežele; le na Koroškem, Štajerskem in Tirolskem veljajo za posamezna, zaprta okrožja različni jeziki kot v deželi navadni. Pri tem je za v deželi navaden jezik priznati vsak oni jezik, katerega govori v dotični kraljevini, vojvodini ali v zaprtem okrožju vsaj 20% prebivalstva po zadnjem ljudskem štetju, vršečem se na podlagi maternega jezika.

§ 3. Deželni zakon mora v okvirju sledečih določb določiti načela, po katerih kriterijih se ima voliti jezik v posameznih zadevah in uradnih poslih.

§ 4. Pri vseh uradnih opravkih s strankami se mora uradovati v jeziku strank.

§ 5. Pri kazenskemu postopanju se mora rabiti jezik obtoženca v vseh uradnih dejanjih, o katerih mora vedeti obtoženec.

§ 6. Vse izjave zvedencev, ki so bile podane v deželi navadnem jeziku, se morajo tudi v tem jeziku vzeti na zapisnik.

§ 7. V drugih zadevah je odločilen jezik večine prebivalstva. Pri centralnih državnih uradih določajo jezik oblasti same.

§ 8. V višjih instancah je odločilen glede jezika stvarni položaj po § 4 in 7.

§ 9. O pritožbah glede prestopkov. jezikovnih določb se odločuje samostojnim instančnim putem.

§ 10. Dokler ne uredi deželno zakonodajstvo o-

nih zadev, ki pripadajo po tem zakonskem načrtu njegovemu delokrogu, se naj iste vpeljejo naredbenim putem.

Češki klub, zveza češk. poslancev, je izvolil posebno komisijo, da bode študirala ta zakonski načrt, za katerega so izmed čeških strank edinole češki agrarci. Vzroki so prozorni.

DROBNE POLITIČNE NOVICE.

Glasilo madžarske klerikalne stranke trdi, da je Khuen porabil za volitve 15 milijonov kron. Povrh tega se trdi, da so dale avstrijske banke ogerski vladni stranki za podaljšanje solnega monopola 15 milijonov kron in istotoliko interesirane železniške družbe.

V pruski državni zbornici je izjavil nemški drž. kancelar Bethmann-Hollweg, da odločno protestira proti žalitvi protestantov v papeževi enciklici o Karlu Boromeju in da je naročil pruskemu poslaniku pri sv. stolici, da ta protest prijavi. Klerikalci in Poljaki so odklonili vsako debato o tej zadevi.

V Astrabadu na Perzijskem sta bila umorjena dva ruska podanika.

Po celi Turčiji se je pričel bojkot grškega blaga. Bojkot se je pričel zaradi krečanskih homatij.

Dnevna kronika.

Bobčev o vseslovanskem kongresu. S. S. Bobčev, vseučilišni profesor v Sofiji in predsednik bolgarskega »blagotvornega slavjanskega občestva« ki bo menda tudi predsednik vseslovanskega kongresa, priobčuje v organu opozicijske narodne stranke »Dnevniku« članek o pomenu slovanskega shoda. Pravi, da kongres obljublja popolni uspeh, ker se omejuje samo na kulturni in gospodarski program in ne zasleduje političnih ciljev. Kongres, ki je nadaljevanje praškega kongresa l. 1908, bo delal v smislu programa, ki ga je izdelal izvrševalni odbor v Petrogradu. Pomanjkanje zaupanja, ki se javlja v nekaterih otomanskih in nemških krogih, upliva slabo. Slovani se prav nič ne jeze, če otomanizem in germanizem delata na tem, da s kulturnimi prireditvami podpirata razvoj in napredek svojih plemen. Jugoslovani se vesele razvoja nove Turčije, ker so prepričani, da bo ta razvoj koristil tudi kulturnemu in narodnemu razvoju slovanskih življenj v Turčiji. Kongres ne bo nikaka demonstracija proti komurkoli, ampak navaden miroljuben in korekten shod, ki ima legitimne in hvalevredne cilje. Kar se tiče Slovanov, ki se kongresa ne udeleže, ker mislijo, da mora pred slovanskim kongresom priti do sporazuma med Poljaki in Rusi, pravi Bobčev, da ne delajo prav, če tako postopajo. K sporazumljenju se pride v resnici le potom shodov in pogovorov. Kongres dokazuje, da so Slovani činitelji kulture in miru. — Situacijo pred kongresom slika Bobčev vendar le v nekoliko prejasnih barvah, ker je gotovo, da neudeležba Poljakov in večjega dela Rusov vpliva jako neprijetno.

Vseslovanski kongres v Sofiji se vrši torej od 6. do 10. julija. Dne 6. julija je sprejem gostov in slavnostni komerz. Dne 7. julija otvori kongres dr. Kramaf in se vrše pozdravni govori. Dne 8. julija poročila delegatov in konference delegacij in skupin. Dne 9. julija seja ekskuzivno in sekcij, posvetovanje slovanskih pravnikov, utemeljevanje predlogov in sklepanje o resolucijah. Zvečer odhod v Knjaževo. Dne 10. julija seja izvrševalnega odbora, zaključenje kongresa.

in na obrežju se dobimo, ali pa pri mostu — kjer naju bosta došla...«

Mojster ni odgovoril. Jezilo ga je vse to, obrnil se je molče in je nameril korak proti Vodičkovi ulici, okolu novomeškega stolpa. Gospa Kondelikova je stopala potrto hitro naprej, poleg nje Pepica, ki je vso pot molčala. Ni hotela govoriti, da ne bi spravila mamice v slabo voljo. Natiroma je pritrjevala očetu, da bi morala mamica res počakati, da pridejo vsi skupaj. Ubogi Vejvara, za kom leti!

Na obrežju ni bilo očeta. Toda pri Karlovem mostu, tam je stal, ves rdeč od hitre hoje, v levici klobuk, z desnico si je brisal s čela pot, ki mu je tekel v novih in novih potočkih. Stal je tu sam — brez Vejvare.

»Ali ga nisi došel?« je vprašala gospa Kondelikova skoro boječe.

»Potem bi moral dušo spustiti! — To je tvoj aranžma — tole. Zbežite — jaz letim za vami na levo, on na desno. Imel sem ga vedno pred seboj, toda na tristo korakov, kakor pri manevrih. Kje je že ta! Najprej je letel, prismođa. Samo da bi imel razum in nas počakal v Hotkovem parku — da ne bi letel do Zvezde.«

V dušečem molku so korakali vsi trije naprej. Pepici je šlo na jok, toda premagala se je. Ni hotela očeta še bolj razjeziti in mamice potreti.

Prilezli so gori, v park. Vse so preiskali, dvakrat, trikrat. Vejvare nikjer. Bila je že davno štiri ura, ko so šli proti Panoram. Mojster je šel okoli vseh miz — toda po Vejvari ne duha ne sluha.

Sedaj se ni mogla več Pepica zdržati in ko je sedela sklonjena nad čašo kave in je mešala sladkor, so ji začele kapati solze kakor grah debele v čašo pred njo. Tudi gospej Kondelikovi je šlo skoro na jok. To se je obnesel ta sprehod! In kaka vrnitev! Ob sedmih pride teta Urbanova, pride gospod Slaviček — in glavna oseba, Vejvara, snubač in ženin, se je zgubil. To je neverjeten, nerazumljiv slučaj. — Čeprav bi šel po kateremkoli potu, bi moral biti se-

daj že tu in tudi ko bi obletel celo Prago. Kar je na svetu, ni pila gospa Kondelikova tako grenke kave. In to le teta Urbanova tudi raznese. To bo sramota!

Pepica ni mogla več sedeti. Le domov, domov, da bi skrila svojo bol, prevaro, jok.

Mati jo je razumela. In ko so še eno uro zastoj čakali, je rekla soprogu, naj plača.

Mojster je ubogal in se je dvignil. Samo zaradi tega ni spal! Temu je daroval svoj popoidanski počitek! S strastjo bi zaklel, toda ko je tako po strani pogledal na ženo in na hčer, se ga je vendar polastilo usmiljenje in je molčal.

Okoli šeste ure so prišli na ogel Ječne ulice in tu je segel gospod Kondelik v žep in je ponudil ženi ključ od stanovanja.

»Le pojdite. Jaz grem še na vrček piva...«

Gospa Kondelikova ga je prišla za roko:

»Ne, ne, stari, pojdi z nama. Ne smeš naju pustiti — pride Urbanova, Slaviček — moraš biti doma, moramo to nekako pojasniti. Prosim te, ne hodi danes nikamor — če ne, ne grem tudi jaz domov...«

Mojster se je dal omečiti. Niti spregovoril ni, šel je zopet naprej in dami za njim. To je bila vrnitev kakor iz nesrečne bitke. Kam je izginil nesrečni Vejvara...?

Ko je Kondelik odprl kuhinjska vrata in je šel v sobo, se je vstavil na pragu od strahu, kakor da bi okamenel. V sobi je bil tuj človek. Toda mojstrov strah se je takoj spremenil v osuplost. Na divanu je sedel kakor kup nesreče — Vejvara. Roke njegove so počivale brez moči na rodbinskem albumu, katerega je gledal, da je postal že truden, in ko je zaškripal ključ v vratih, je dvignil oči od Pepičine fotografije, ki jo je gledal kot hipnotiziran.

»Vejvara!« je zaklical mojster Kondelik, »za hudiča, kako pa ste prišli sem?«

Vejvarove oči so imele bolesten in očitajoč izraz, ko so po teh besedah počivale na Kondeliku. In Vejvara je žalostno odgovoril:

»Saj ste me zaprli, gospod...«

Pepica ni verjela svojim ušesom. Kako, ljubljenei Vejvara je tu? In pozabila je na vse in je skočila v sobo, da bi se na lastne oči prepričala.

»Gospod Vejvara!« je vzkliknila radostno in je prišla z obema rokama njegovo desnico.

Gospa Kondelikova kakor bi se vzbudila iz sanj. Ali je mogoče, da se je kaj takega zgodilo? Hitela je za hčerko, zagledala Vejvaro, pogledala je soproga in je rekla samo dve besedi:

»Am — pak Kon — de — lik!«

Toda kako je izgovorila ti dve besedi! Bilo je v njih tisoč puščic, izstreljenih na glavo nesrečnega soproga.

»Toda tristo vragov«, je gromel mojster, »kaj pa ste delali tu?«

»Šel sem iskat dežnika, kakor mi je rekla milostljiva gospa.«

Gospod Kondelik je bil tako zmešan, da še sedaj ni mogel napraviti ničesar drugega nego vprašati:

»In ste ga našli?«

»Nisem ga našel, gospod«, je odgovoril ravno tako modro Vejvara.

»To si se obnesel, Kondelik!« je še vzkliknila gospa Kondelikova, katere še ni zapustila osuplost. — Toda hitro je premagalo veselje nad zgubljenim in najdenim ženinom in da ne bi oslabilila učinka svojih očitajočih besed, je hitro pristavila:

»Samo da ste zopet med nami, gospod Vejvara — to je glavno. Kako nas je skrbelo, kam ste se dali!«

In obrnila se je h hčerki in ji rekla:

»Toda sedaj vse v red, dete, in pripravi. Gosti bodo zdajzda tu.«

Pepica je že vrgla klobuk strani in je slačila suknjico. Vse je bilo pozabljeno, samo da je Vejvara na svetu.

Dalje prihodnjič.

ogledovanje mesta in poslovilni banket. — Ob priliki kongresa se vrši 10. julija tudi občni zbor bolgarskega planinskega društva. Ob isti priliki bo v Sofiji tudi razstava slovanskih knjig, ker se je ideja prekasno sprožila, menda Srbi, Hrvati in Slovenci ne bodo zastopani, pač pa Rusi, Bolgari in Čehi. — Srbsko delegacijo na kongres bo vodil vsenčliski profesor dr. Jovan Cvijić. Kongresa se udeleži kot delegat menda tudi srbski minist. preda. Nikola Pašić. Srbski delegati bodo na kongresu predlagali, naj bi se priredila leta 1912. vseslovanska razstava v Belgradu. Seveda bi se ob tej priliki vršil tam tudi vseslovanski kongres. — V Sofijo je prišel te dni slavni češki slikar Alfonz Mucha. Govori se, da ga je najel neki ameriški milijarder — baje rodom Slovan —, da mu napravi več originalnih slik o vseslovanskih prireditvah ter mu je dal v to svrhu na razpolago 600.000 dolarjev (3 milj. kron).

Pri občinskih volitvah v Varaždinu je tudi v tretjem vol. razredu zmagala hrv.-srbska koalicija z vsemi kandidati. Novi župan bo najbrž dr. Pero Magdić.

Scotus Viator, znani angleški publicist, je bival za časa volitev na Ogrskem med Slovaki. O svojih opazovanjih izda posebno knjigo, v kateri bo evropski javnosti pokazal vso korupcijo in nasilnost madžarske vlade pri volitvah.

Preobrat na Španskem. V sredo se je pod predsedstvom kralja posvetoval ministerski svet; pri tej priliki je ministerski predsednik Canalejas pojasnil potrebo, da se izpolnijo vladne obljube glede verskih vprašanj. Predlagal je odpravo dekretov, ki interpretirajo točko 12. ustave tako, da je razum katolicizmu vsem veram prepovedano javno delovanje. „Agenzia Fabra“ poroča, da izide te dni kraljev dekret, v katerem se bo v verskem oziru zavzelo stališče tolerance.

Protiklerikalni ljudski shod v Zagrebu, sklican za danes je vlada prepovedala. Tako je morala torej tudi na Hrvatskem začeti braniti klerikalizem — policija. Žalostno je, da se mora klerikalizem vzdržati le s pomočjo bajonetov in s pomočjo državne oblasti. Žalostno pa je tudi, da moderna država noče spoznati, da je klerikalizem v svojem bistvu — kot težnja za osvojenju posvetne oblasti — eno konfesijonelno kasto — protiven pojmu moderne, ustavne države. Še ni dolgo tega, kar je izšla papeževa enciklika, katera naravnost pozivlje k odporu proti državi.

V Sarajevu je umrl bivši predsednik mostarskega okrožnega sodišča, Ivan Domanik, ki je bil pred par dnevi imenovan za državnega pravdnika v Sarajevu.

Štajerske novice.

Razrezani petrovški oder pred sodiščem. Našim čitateljem je znano, kak hrup so zagnali klerikalci s »Stražo« na čelu, ko je pred nekaj tedni nekdo (kdo ve, če ne po naročilu njih samih!) poškodoval gledališki oder klerikalnega društva v Petrovčah. Kakor zdaj pri »napadu« na Žebota so tudi takrat obrekovali narodno stranko. Zlasti pa so napadali petrovški odsek »Zveze napredne mladine«, češ, da so ravno njegovi člani hudobno poškodovali njegovo lastnino. Seveda pri tem ni manjkalo psovka na naprednjake, kakor jih obsega le »Stražin« slovar. — Danes pa se je imelo pečati s to zadevo celjsko okr. sodišče. Znani klerikalni pristaš Karl Kuder je javno obdolžil člane petrovškega odseka »Zveze napredne mladine«, češ, da so oni razrezali oder. Pri razpravi, ki se je vršila vsled tožbe prizadetih naprednih mladeničev, pa se je izkazala ta trditev kot čisto navadno klerikalno obrekovanje, vsled česar je bil obtoženi Koder radi častikraje obsojen na 20 K globe oziroma 48 ur zapora in seveda v povračilo vseh stroškov. Naši mladeniči so dobili tedaj pred sodiščem popolno zadoščenje. — Kakor se vidi, je klerikalna taktika v zadnjem času ta, da obešajo izmišljene ali po njih samih povzročene lumparije naprednjakom na hrbet. Treba jim bo torej v vsakem slučaju stopiti na prste in jih pred sodiščem razkrinkati kot navadne obrekovalce in sleparje. Upamo, da bomo isto mogli v kratkem poročati v slučaju Žebot.

Še nekaj o preganjanju narodnega kolka. Ne le pošta in sodnija, ampak tudi finančne oblasti na Štajerskem so smatrale za primerno zasledovati narodni kolek 20./IX. 1908. Tajnik okrajnega zastopa v Šmarju pri Jelšah g. Amand Graner je poslal poštne prosto pismo okr. zastopa po pošti in je prilepil na njega kolek 20./IX. 1908. Okrajno finančno ravnanje v Mariboru je obsodilo Granerja zaradi tega na 10 kratni znesek poštne pristojbine v znesku 1 K in še povrh na globo 4 K. To se je zgodilo z utemeljitvijo, da je predano pismo sicer poštne prosto, da pa ni bil poštne prost — oni narodni kolek, ki je bil prilepljen na kuverto (!!). Vzdržujemo se vsake kritike o tej salomonski razsodbi in je mirno prepuščamo našemu občinstvu. G. Graner se je pritožil po svojem zastopniku g. dr. V. Kukovcu na deželno finančno ravnanje. In zgodil se je čudež: narodni kolek je bil oproščen krivde in kazni. Dotični odlok, katerega smo dobili v prepis, se glasi: Št. 9.119. Obvestilo o razsodbi g. A. Granerju, obč. tajniku v Šmarju pri Jelšah. C. kr. finančno ravnanje je z odlokom z dne 8. aprila 1910, št. 7.350 v razpravi, ki se je pričela proti A. Granerju, obč. tajniku v Šmarju pri Jelšah kot obdolžencu glasom zasliš. zapis. z dne 8. dec. 1909 in završila dne 30. dec. 1910. spoznalo za pravo:

1.) Izpodbijana razsodba se v polnem obsegu razveljavl. 2.) Se Amand Graner oprosti krivde in kazni. C. kr. okrajno finančno ravnanje v Mariboru, dne 3. junija 1910. Tauscher, m. p.

Turnarske slavnosti v Celju in Sloveni Upamo, da je pristojna oblast ukrenila vse potrebno za najizdatnejše varstvo Slovencev in njihovega imetja ob priliki sobotnih in nedeljskih hajhovskih kravalov v Celju. Če bi se izkazalo, da se to ni zgodilo, bomo se vedeli za drugikrat primerno ravnati.

Zaplenjeno!

Celjsko okoliško občno opozarjamo, da je njena dolžnost skrbeti za to, da se na njenem ozemlju ob priliki turnarskih kravalov ne bo Slovencev izzivalo s frankfurtarskimi cunjami. Upamo, da bo postopala enako energično, kakor celjski magistrat s slovenskimi zastavami.

Za turnarsko slavnost bi celjski nemškutarji radi najeli tudi slovenska kmečka dekleta, da bi »stregla« Nemcem, ki se pripeljejo v nedeljo v Celje. Pa vsa prizadevanja ne koristijo mnogo, ponosnih slovenskih deklet ne miče to »slavje«, če pa dobite par nemškutarskih na pol »fajlic«, ki iščejo ženinov, vam jih pa mirno privoščimo, z njimi se lahko postavljate, »postregle« bodo že!

Kontrola živil na celjskem trgu in sploh po Celju je še vedno skrajno slaba. Celjskega meščanstva prav nikdo ne ščiti pred pomanjkanjem in kvarjenjem živil. Prihajajo nam tozadevno neprestano pritožbe in pozivamo naš »slavni« magistrat, naj vendar vsaj najpotrebnejše ukrene. Seveda, izdatki za frankfurtarske cape in lačne »turnarje«, ki se bodo v nedeljo v Celje nalezli od vseh strani, so nujnejše ko pa koristno delo za meščanstvo.

Sodniški izpit je napravil v Gradcu avskultant g. dr. J. Tombah v Celju.

V Seja ženske podružnice CMD se vrši danes v petek zvečer ob 8. uri v čitalnici. Na dnevnem redu je razgovor o nabiranju za jubilejni dar Cenjene dame naj se vsled tega seje gotovo udeležijo. Ela dr. Kalanova, predsednica.

V Društveni seji. Danes ob 6. uri zvečer je odborova seja celjske moške podružnice CMD v rdeči sobi Narodnega doma. — Odborova seja Brajnega društva v Gaberju se vrši v nedeljo dne, 12. junija ob 11. uri dopol. v društvenih prostorih (Sokolski dom).

Zdravko Vasle je po poročilu »Straže« v Mozirju — »hudo bičal grdo početje celjskih umazanih listov.« Človek, kateri ga ne pozna, bi mislil, da ima opraviti z resnim človekom, ali poznanim je gospod Vasle — »ne da bi se hvalil«, njegov lastni izraz !! — samo za — hece — vganjati. Že, ko smo pri ustanovitvi »Slov. Straže« o njegovem govoru slišali, smo si bili edini, da ga je stranka vredna. Takih, ljubi klerikalci, vam pripeljemo cele vozove. Braslovčanom in Laščanom ni treba o Zdravkotu veliko govoriti, Mozirčani ga pa še boste spoznali. Verstovšku častitamo k temu »govorniku«. Mogoče je tudi, da g. Vasle za se agitira, saj je bil leta 1906 pri nadom. državnoborskih volitvah kontra dr. Korošcu v Laškem trgu, enoglasno voljen. Hudomušni volilec je rekel, da je vse eno, ali voli Korošca ali Vasleta. Torej, le počasi, ljubi Vasle, drugače pridemo z grehi na dan, katere pa ne poznajo — gospodje — na vodi?

Občinske volitve v Škofijevi se vrše dne 30. junija in 1. julija.

Iz Vojnika. Naša revna nemška šola je res pomilovanja vredna stvarca. Nekdaj, ko jo je še ljudstvo precej maralo in je še bilo v njej nekaj otrok, se je ustanovilo tudi v Vojniku društvo za vzdrževanje te nepotrebne nemške šole. Kakor pa je začela hirati ta šola, tako hira tudi omenjeno društvo, ki prosjači sedaj že podpor pri občinskem mestnem svetu celjskem. Ljubi sosedi, niste se obrnili na pravo addresso, kako naj zadolženo Celje podpira še nas v Vojniku, zlasti še naše slovenske otroke, ki obiskujejo nemško šolo vojniško. Treba bo bolj pametno postopati, prej pa še bo treba odnekod naročiti za Vojnik nemških ljudi in za šolo nemških otrok!

Iz Slivnice pri Celju. Podpisani zahteva v smislu § 19 zak., da priobčite sledeči popravek: Ni res, da sem zahteval, naj se Komerca po noči pokoplje med samomorilci. Pač pa sem hotel odkazati na pokopališču grob na oddelku za drugoverce, ne pa za samomorilce, ker sem imel povod dvomiti o tem, da je še v zvezi katoliške cerkve; pozneje pa sem na zatrjevanje njegovega očeta pri kompetentni oblasti in pred pričami, da je njegov sin bil še v zvezi katoliške cerkve, odkazal grob v navadni vrsti. Slivnica, dne 30. marca 1910. S spoštovanjem Janez Kozinc, župnik.

Bramabarzanje. »Slovenec« piše o novoustanovljeni »Slov. straži« sledeče: »S. S. je ljudska organizacija; komaj obstoji, že je združila za narodno delo vse sloje našega ljudstva in smisel za narodno obrambo se je zanesel v zadnjo kmečko koč.« Kdor pozna razmere, se bode samo smejal takemu smešnemu hvalisanju!

V Št. Pavlu pri Preboldu so sklenili ustanoviti »Sokola«. Ker je potrebna večja svota za nabavo potrebnega orodja, prosi pripravljalni odbor društva »Sokol« v Št. Pavlu pri Preboldu za radovoljne darove.

v Iz Bočne nam pišejo: Tukajšnja farovška kuharica je pokradla svojemu bratu župniku različnih stvari v vrednosti okrog 160 kron. Morala je seveda iz župnišča. Vera res peša: še celo Marijine hčerke so zašle na široko cesto pogubljenja.

v Podpora po točl. G. drž. posl. dr. Ploj je stavil predlog v drž. zboru, naj se podeli posestnikom pri Sv. Marku in Sv. Marjeti pod Ptujem, katere je nedavno tega hudo zadeja toča, državna podpora.

v Poštni urad dobijo po zaslugi drž. posl. Ploja v Cirkovcih pri Pragerskem. S tem je odpomagano že davni potrebi.

v O zabavah »kmečkega« posl. dr. Korošca na Dunaju na stroške davkoplačevalcev poroča tudi po »N. D.« ljubljanska »Sloga«. List dostavlja: Resničnost o takem »delovanju« tega »kmečkega« poslanca še ni nihče tajil, tudi sicer klepetava »Straža« previdno — molči. — Zato pa pridiga včasih moralo, seveda brez vednosti — dr. Koroščeve.

v Pri volitvah v sevniški okr. zastop je propadel nemškutarski planinski župan Schescherko.

Otvorila se je telefonska zveza med Mariborom, Gradcem in industrijalnim krajem Blanskim pri Brnu. Za 3 minutni pogovor je treba plačati iz Maribora 3 krone.

v Soc. dem. posl. Resel je hodo zbolel na želodcu. Gre se za zožitev želodčnega črevesa. Predvčerajšnjim je bil v splošni bolnišnici na Dunaju operiran; operacija je srečno potekla in je upati, da Resel v nekaterih tednih zopet popolnoma ozdravi.

V Št. Vidu pod Ptujem se vrši v sredo dne 15. junija veliki živinski sejm, kateri bo dobro obiskan. Zato se vabijo gg. kupci.

Toplice Rogaško Slatino je obiskalo do 1. maja 226 strank z 282 osebami. — Krapinske toplice je obiskalo do 2. junija 481 strank z 800 osebami.

Odšla je, neznano kam, žena kovača Janžekoviča v Rogoznici pri Ptujju že dne 31. maja. Rekla je neki sosedi, da bode dala svojega sina v uk kakemu obrtniku, potem pa da se bode ubila.

v Nemški »Schulverein« bo moral zopet poseči globoko v svoje blagajne. — Ptujčani so že zdavnaj zavidali Celjanom podporo 100.000 kron za gradnjo deške ljudske šole; v zadnji občinski seji so sklenili naprositi nemški Schulverein, naj da nekaj tudi za ubogo ptujsko mesto. Nazadnje bodo nemški bratje še plačevali dolgove različnih lahkomišljenih zadolženih nemških gnjezd na Sp Štajerju. Našim nemškutarjem gre le za kšeft — nemški bratje pa mislijo, da se gre za ohranitev »ogroženega« nemštva.

v Požar je izbruhnil v sredo zvečer v Naskovi usnjarni v Mariboru. Ker je bila požarna bramba hitro na lice mesta in je ogenj udušila, se ni zgodila nobena večja nesreča.

v Mesečni živinski sejm v Mariboru. Na sejm se je prignalo 332 krav, 118 volov, 8 bikov in 12 glav mlade živine. Plačevalo se je za 100 kg žive teže: rejene krave 60—62, napol rejene 58—60, breje 64—66, biki 56—58, rejeni voli 70—76, napol rejeni 68—70, suhi 62—64, voli za rejo 60—62, mlada živina 60—62 kron. Teleta po 90 v do 1 krono za 1 kg žive teže. Kupcev je bilo veliko.

Mariborski obč. odbor se je izrekel proti sejmom z blagom na Ptujski gori in proti pomnoženju živinskih sejmov v Ormožu.

Za Mariborom — Ptuj. Pesnik Peter Rosegger uživa za naklonjenost, ki jo je pokazal s svojo dvamiljonsko zbirko renegatom na severu in na jugu države, velike simpatije tudi pri naših nemškutarsk. sosedi v Mariboru in Ptujju. Pred kratkim ga je imenoval za častnega občana Maribor, te dni pa še na predlog pristnega »Nemca« peka Ornika tudi Ptuj. Sedaj čakamo še samo, kedar se spomnijo drugi nemški kraji kakor Celje, Šoštanj, Vojnik in Pohorško Vitanje! To je vendar družba, v kateri se bo dobro počutil najnovejši ptujski častni občan Peter Rosegger, ki zapoje morda v zahvalo kak slavospev ptujskim »šnopsarijam«.

Od 87. pešpolka v Pučju. Sledeča vprašanja stavi moštvo 87. pešpolka domovini v odgovor: 1. Zakaj se je prepovedala lastna obleka vojaku, katero si je kupil s svojim denarjem? Eraričnih oblek za sprelo-de namreč nimamo, imamo obleko samo za vežbanje. 2. Kako dolgo bode še imel 87. pešpolk črn, suh komis, domobranci pa belega? Domobranci, Italijani imajo že precej časa lep bel in dober kruh; slovenski vojak mora še zmeraj gristi v tej neznozi vročini popolnoma suh, trd komis. 3. Ali se še bode ko-

mandiralo vojakom slov. polka »nieder« na dvorišču vojašnice, kakor je to storil kadet Fio dne 8. t. m. Ker jedna stotnija ni slišala njegovega povelja in potem takem ga tudi ni izvršila, je komandiral »nieder« čeravno so bili vojaki oblečeni za sprehod in jih je le peljal kopat v morje. Da se na trdem dvorišču težko plava, ve lahko vsak. Za sedaj naj zadostuje to, v daljšem dopisu več. Naši poslanci na delo, odprite oči. Slovenski vojak je suženj v pravem pomenu besede, pomagajte mu!

Vojakom slovenskih knjig. Dolga so leta vojaške dobe, posebno v Pulju. Vsak, kateri je služil v Pulju, ve, da se tukaj slovenski vojak ne počuti srečnega. Neznosna vročina mu počrni obraz in boi po lepi Štajerski mu razjeda dušo in srce. Nikjer tolažbe, nikjer zabave in največja zabava in tolažba je pri vojakihi knjiga, časnik. Mislim sem si, da ima vsak kakšno slovensko knjigo, ali da jih je več naročenih na časnike, ali vsega tega ni. Kako bi se dalo temu pomagati? Prebrane liste bi se naj pošiljalo vojakom kakor to dela g. J. iz Ptuja. Nemčurski komiji in rudarji, sploh ljudje, ki so hodili po svetu, delajo za nemštvo med slovenskim vojaštvom. Dajte slovenski očetje in matere svojim sinovom tolažbe s tem, da jim pošljete časnipe in domače knjige. Ohranili boste s tem narodnost vašega sina in zadušili željo po tujini.

Südmarka na delu za 100.000 članov. V zadnjem času so vsi nemški listi polni pozivov in navdušenja za nabiranje novih članov »Südmarki«. Sedaj je izšel v najnovejši številki »Südmarmmitteilungen« »matematični oklic« $1 + 1 = 100.000$, kar naj pomeni, da agitira mož od moža, da naraste število članov na 100.000. Objednem prosi člankar Petra Roseggerja oproščenja, da tako »duhovito« izrablja njegovo idejo. Število članov naše CMD je v primeri z letnimi prispevki, ki jih ima družba, še res neznatno. Na delo torej naše podružnice, da nas ne bo samo 12.000!

Društvene vesti.

III. redni občni zbor slov. akad. društva „Adrija“ v Pragi se vrši v torek, dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer „V Bulinu“.

Podružnica družbe [sv. Cirila in Metoda v Radečah pri Zidanem mostu] sklicuje dne 12. junija t. l. svoj redni občni zbor v prostorih g. Fr. Hmelja v Radečah. Odbor.

Druge slov. dežele.

v Nemški državni uradniki na Kranjskem si ustanove „Verein der deutschen Staatsangestellten in Krain“. Samoobsebi umevno je to od nemškega Volksrata inspirirana narodnopolitična organizacija. Med ustanovitelji društva so **finančni prokurator dr. Pessiack, gimnazijski ravnatelj Pucsko** (kajpak oba pristnokrvna Nemca!) itd. Radovedni smo le, kaj bi rekli Nemci n. pr. v Gradcu ali Brucku, ko bi se kak tamošnji slovenski državni uradnik tako daleč — „spozabil“!

v Lepi spomeniki klerikalnega „reševanja kmeta“ so bankroti klerikalnih gospodarskih organizacij. Nedavno je pri Dev. Mar. v Polju zopet izdihnil klerikalni konzum — s primanjkljajem 29.000 K. Oj to bo še preklinjanja in joka med zapeljanimi kmeti!

v Nadomestna državnozbornska volitev v Gorici se vrši dne 26. tm. Slovenska narodno-napredna stranka je sklenila, da se volitev ne udeleži. Socijaldemokratska stranka pojde samostojno v boj.

v Afera CMD — Lenarčič. Včerajšnji „Slovenec“ ve poročati, da je finančno ravnateljstvo v Ljubljani konstatiralo, da so od Kotnika Lenarčiču za 600.000 kron prodana v resnici vredna najmanj dva milijona kron. Odredilo je baje, naj

se uradno od sodnije cenijo. Kaj je na stvari resnice? Poklicane činitelje opozarjamo, da je molk tozadevno nevarno sredstvo.

Po dvanajstih letih so odkrili sleparijo, ki jo je uganjala hčerka uslužbenca južne žel. Kuharja v Beljaku. Ko je Kuhar umrl, je njegova vdova dobivala po njem malo penzijo. Pred dvanajstimi leti je pa vdova umrla, njena hčerka je pa znala njeno smrt tako zakrivati, da je še nadalje vlekla penzijo. Šele zdaj so sleparijo dognali.

v V primorski deželni zdravstveni svet je ministerstvo imenovalo izključno samo Lahe.

v Zoper škofa Flappa v Poreču se, kakor ve poročati včerajšnji „Slovenec“, ne vrši preiskava.

Po svetu.

Žaloigra v rodbini. 16-letni sin tobačnega delavca Jožefa Schnitta v Bruchsalu je stopil na zarjavel žrebelj in je na zastrupljenju krvi umrl. Pred smrtjo ga je poljubil oče — tri dni pozneje pa umrl. S poljubom se je inficiral.

Očeta maščeval. V poreskem kraju Menrath sta si bila kmeta Schild in Lenssen zaradi nekega potočka v hudem sovraštvu. Schild je nedavno počakal Lenssena na polju in ga je s puško ustrelil. Lenssenov 19-letni sin pa je tekel domov, vzel koso, šel ž njo nad sosedo in mu odsekal glavo. Fanta so zaprli.

v Proces proti dvema ministroma. V procesu proti bivšima danskima ministroma Christensenu in Albertiju je dokazilno postopanje končano. Javni obtožitelj je naglašal, da sta kriva oba, Alberti, ki je poneveril državni denar, in Christensen, ki je imel dolžnost Albertija nadzorovati in če je zasledil nerednosti, ga takoj odstraniti.

Halleyev komet se bo baje avgusta zopet videl. Tako vsaj naznanja neki francoski polkovnik Marchand, ki je v „Gaulois“ priobčil celo serijo člankov, v katerih trdi, da dozdajni zvezdovni računi niso bili pravilni. Videli bomo: v koliko ima prav ta nova astronomska učenjaška zvezda.

Ker je bila zaradi nevihte telefonska zveza pretrgana, izostanejo danes najnovejša poročila.

Tržne cene.

Dunaj, 9. junija. Borza za kmetijske pridelke. Poročila iz inozemstva niso nudila ničesar novega. Pač pa je vplivala kritika ogerskega ofic. poročila o stanju setev in pa mal promet na to, da so se cene držale. Avstrijski oves je bil za 10 vin dražji.

Budimpešta, 9. junija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'47, rž za oktober K 7'18, oves za oktober K 6'97, koruza za julij K 5'39, koruza za avgust K ——. Pšenica se zmerno ponuja in kupuje, tendenca prijetna promet 8.000 q, pšenica v efektivu trdna, rž trdna, ostalo nespre-

menjeno. Termini so bili spočetka medli, a so se malo okrepili, ker se je iz zasebnih virov poročalo, da setve ne stoje tako dobro, kakor pravijo uradne vesti. Vreme vroče.

Trst, 9. junija. Sladkor. Centrifugal pišes prompt K 39³/₄ do K 40¹/₂, za dobavo K 40— do K 40³/₄. Tendenca mirna.

Praga, 9. junija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 34'40, nova kampanja K 26'15. Tendenca mirna, vreme vroče.

Budimpešta, 9. junija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 148—150, mlade težke 154—156, mlade srednje 154—156, mlade lahke 156—163 v kg. Zaloga 37.721 komadov. Prignano 156, odgnano 124 komadov, ostane 37.733 komadov.

Budimpešta, 9. junija. Mast. Svinjska mast 178—, namizna slanina 160—.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani.

Sprejmejo se: knjigovodja 2, kontoristi 4, korespondenti 3, poslovodja 1, potniki 3, skladiščnik 1, pomočnikov mešane stroke 6, pomočnika manufakturne stroke 2, pomočnika železniške stroke 2, pomočniki špecerijske stroke 4, pomočnik galanterijske stroke 1, blagajničark 5, kontoristinja 1, prodajalk 5, učencev 12, učenki 2.

Službe iščejo: knjigovodja 2, kontoristi 4, korespondenti 3, poslovodja 2, potnika 2, pomočnikov mešane stroke 18, pomočniki železniške stroke 3, pomočnikov manufakturne stroke 7, pomočnikov špecerijske stroke 8, pomočniki modne in galanterijske stroke 4, kontoristinja 4, blagajničark 5, prodajalk 6, učenci 4 učenki 2.

Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Izurjena

kuharica

vešča nemškega in slovenskega jezika se sprejme v stalno službo s 1. julijem v Dubrovniku, Dalmacija. — Vpraša se v Vrtni ulici št. 10. 359 2-1

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgeto vljeno obutev.

Lampijone

konfeti, serpentine, umetne cvetlice itd. priporoča po nizkih cenah tvrdka

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja

Na debelo.

177 88-29

Na drobno.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upošteva in deluje dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehoti prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta št. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

